

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XX.

V Celovcu, 7. marca 1901.

Štev. 10.

Občinske volitve v Dobrlivasi

— kaj nas uče?!

Ves svet občuduje hlabro obnašanje burških kmetov v južni Afriki. Kakor lev se bori tam vse, kar je mož: sivolasi starček, mož, mladeneč, fant, vse — celo ženske! — je prijelo za puško, branit drago svojo domovino tujca, le po zlatu hrepenčega Angleža, ki je prišel, polastit se dežele, ki doslej ni bila njegova. Stoletja bo svet slavil malo, a hlabro ljudstvo burško, in če že res propade, ostala mu bo vedno čast, da so tam možje padli v moškem častnem boju za svoj dom.

Tudi naš slovenski narod bje obupen boj proti neusmiljenemu nasprotniku, Nemcu od ene, Lahu od druge strani. Nasprotnik hoče imeti našo zemljo, da, on hoče še več imeti: tudi našo staro vero, in še več: tudi ljudsko poštenje! Kakor valovi smrdljive gnojnice ploska strastno radikalno nemštvo v naše vasi, naše trge! Kakor gnojnica, smo rekli — in po pravici! Kamor pridejo ti-le valovi, začne vse gniti, kmet ni več kmet, hlapec ni več hlapec, otrok ni več otrok. Kmet ni več kmet, marveč gospod, ker zna nemški, kaj ne? In ker je gospod, mora živeti kot naša nemška gospôda po mestih, doma pa propada gospodarstvo, hitro, hitro teče kolo navzdol po bregu v propad gospodarskega pogina. — Hlapec ni več hlapec, tudi on je gospod! Kajti tudi on se je navzel nemškega duba, in ker je vsak Nемеc gospod, gospod je tudi on, ustvarjen za kaj boljšega, ne pa, da bi kmetu služil. Kmetje, ali tega ne sprevidite? Vsi so gospodi, kdo pa bo delal? Ti kmet boš delal, kedar boš obgospodaril in ti bo glad s praznimi očmi zija v obličje, in kedar ti bodo otroci očitali: Oče, imel si dom, a mi ga nimamo več! Zdaj liberalni kmet kolne svoje duhovnike, potem bodo kleli njegovi otroci njega! Bog mu blagoslovi tole plačilo!

Otrok ni več otrok; ker se je v šoli nemški naučil, je postal premoder, veliko modrejši, kot ste vi stariši! In vsled tega tudi Vam nima več ubogati, in v resnici Vas ne uboga več, a le tolažite se, nemški zna! Sicer bo Vas nemški klel in nemški tepel, a da bo le nemški, bo pa dobro! Menda ni ljudstva na svetu tako zaslepljenega, kot naši Slovenci!

V pondeljek dné 25. febr. bila je občinska volitev v Dobrlivasi. Sredina slovenske Koroške je tukaj. Nekdaj je bila ta-le sredina v liberalnih rokah, zdaj, skoz devet let gospodarili so varčni slovenski kmetje z občinskim premoženjem, plačevali so stare dolgove, ki so jih liberalci napravili, in delali vbogaimo za občni blagor. Pri tej volitvi se je stvar obrnila na drugo stran: učitelji, c. kr. notar, davkarski in drugi uradniki, zdravniki, trgovci: kar je Nемеc in kar se šteje po pravici ali krivici za Nemca, nastopilo je vse. Agitiralo se je od Nемеcev nečuveno, vozili so se po volilce, plačali jim golaš, pivo in smodke — in zmagali v odločilnem drugem razredu. Ko bi bil naš kmet nekoliko tiste časti vreden, kot bur v južni Afriki, ali kakor paganski Kitajec na vzhodu, ki tudi z vso silo brani tujcu v svojo deželo, ne dogajale bi se take reči! In če so že nekateri volje, postati Nemci, naj bi vsaj mislili: Kaj jim nemštvo pomaga, če bodo le še nemško beračili! Če so že nekateri preveč prijazni Nемеcem, kako je pa mogoče, pravimo, da kmet svojemu stanu ne zaupa, da zametava kmeta in voli uradnike, trgovce, prekupce v svoj občinski zastop!

En oddelek občinskega zastopa je liberalna gospôda še pustila liberalnim kmečkim volilcem, kakor se detetu pusti „cuc“, da je tiho. Na tem le „cuc“-u bodo liberalni dobrolski kmetje zdaj vlekli tri leta. Zdaj so ga jim gospodje napolnili z golašem in pivom, kaj so jim za poznejši čas obljubili, ne vemo. Ko bi bili naši kmetje postavili gospôdo v občinsko predstojništvo, kakšen krik bi bili zagnali liberalci; zdaj je dolžnost katoliško-slovenskim možem izraziti vse zaničevanje tistim, ki so tako nečast storili svoji občini.

Tužno gledajo dobri možje v bodočnost. Takih volitev še nikdar ni bilo, se je izrazil menda celo c. kr. vladni komisar, toliko strastij, tako nasilstvo, tako zatiravanje! Da, če takih volitev do zdaj še ni bilo, morajo priti še hujše, in sicer hujše od naše strani! Ne dajte se psovati, ne dajte se zaničevati, marveč bodite odločni in neustrašeni, in organizujte ter pripravite se v prihodnje boljše za volilni boj. Tudi troji imajo v panju prostora, dokler je dosti paše za bučelice, in tako gospôda vlada kmeta, dokler se mu predobro godi, a kedar paša neha, vrže roj svoje trote na prosto! Kakor trotje sedé v vaši sredi gospodje uradniki, in prišel

bo čas, da bo tudi liberalni slepi kmet spoznal, da uradniki prelahko služijo svoj denar, kot da bi mogli in smeli razpolagati s kmečkim krvavimi žulji. Naši možje so to spoznali in glasovali za kmete, liberalni pa so se zamislili v golaš in smodke ter pivo — in pustili so vse drugo. Fino bi bilo, ko bi vsak teden bile take volitve. Dobrolski oštirji bi kaj prodali, in lačni liberalni kmetje bi se vsaj enkrat v tednu do sita najedli!

Kaj pa naj zdaj storé naši možje? Zapomnite si nasprotnike in izdajalce, pridobite si pa omahljivce, ki niso vedeli, kaj je njihova dolžnost. Glejte z vso skrbjo na svojo posojilnico; bivši župan g. J. Šumah vam tu več koristi, kot v občinskem uradu. Podpirajte tudi gospodarsko zadrugo in pomagajte ji, da pride polagoma do močij. Počasi raste, kar ima misel dolgo vstrajati; bilka v blatu kipi kvišku, a prva zima jo zopet podre, počasi pa se razvija trdni hrast. Tako se razvijajo počasi naši zavodi. Naj liberalna gospôda kolne in hujska, naj se laže in prilizuje, naj ljudstvo izprijuje po vsi moči, ljudska moč raste tudi tukaj, liberalizmu zapirajo se viri moči, denarna podjetja, in prej ali slej bode moral liberalizem nehati, ker enkrat neha vsaka laž in enkrat pride vsa goljufija na dan.

Bivšemu blagemu županu pa čestitamo, da je propadel; to je pravi mož, ki se ga liberalna gospôda tako boji, ki ga Dobrolci tako sovražijo! Liberalce pa pomilujemo, da se niso znali pri volitvi obnašati, kakor se obnaša pošten človek.

„Občevalni jezik“ pri ljudskem štetju.

Ljudsko štetje je pri kraju. Eden mesec je trajalo v posameznih krajih, po vaseh le 2 ali 3 dni; ni bilo tako hrupno, kakor so bile zadnje volitve, krvi ni teklo, tudi toliko nesramnega vpitja, ostudnih lažij ni bilo. In vendar, težko je reči, težko določiti — kje smo mi koroški Slovenci več zgubili, kje je naš mili rod z grenkejšimi solzami objokoval zgubo, odpade: pri zadnjih volitvah, ali pa pri ljudskem štetju. Volitve so sicer za nas žalostne, a vsak mora pa tudi pritrčiti, da so rodile obilo dobrega sadu: spoznali smo še bolj naše sovražnike, in mi sami smo postali opreznější, po-

PODLISTEK.

„Saj ni imel ničesar.“

(Sličica. Spisal Doberčan.)

Gotovo ste poznali Breznikovega Tomaža. Pobijal je od ranega jutra do pozne noči po gozdu in si služil uboren kruhek, a bil je zadovoljen.

Bilo je vročega popoldanskega dné. Tomaž je nesel vrečo krompirja, katerega je kupil pri Zdolecu, po strmi rebri proti domu. Akoravno je solnce gorko pripekalo, je vendar počasno krevsal po strmini in si mislil: „Saj itak nimam več daleč, kmalu bom doma, kjer si lahko odpočijem.“ A vedno bolj vroče je pripekalo solnce, vreča ga je zmiraj bolj težila, znojne kapljice so mu pokrivalo nagubančeno čelo in kapale na črno brado. Nekako streslo ga je po vsem životu. Šel je v senco, se napil mrzle studenčnice, si omočil sence in si obrisal pot s čela, nato pa se vsedel v senco zraven žuborečega potoka. Toda naenkrat se mu zdi, kakor bi mu mravlje lazile po hrbtu, strese se, vedno slabše mu prihaja. Skuša vstati; moči mu pešajo, krčevito zvije telo in bolešno vzdihne: „Jezus, Marija, pomagajta“ in se prekucne v potok. Zadel ga je kap. Vodica je žuborela izpod skale, škranjec je veselo žgolel v sinji višavi, za Tomaža pa se nikdo ni zmenil.

Zvečer je šla Breznica po trave za kravo, našla Tomaža ležečega v potoku, in se močno prestrašila. A bil je že mrzel. Hipoma je raznosila novico po celi okolici. Zvečer pa so se zbirali ljudje pri potoku, da bi molili za rajnega. Uborna

leščerba je brlela tik bledega lica. Ko pa so ljudje odmolili, uganjali so raznovrstne šale. Prišli so tudi Tomaževi zvesti prijatelji in pravili, da je že poprej večkrat v gozdu omedlel.

Tomaž je ležal dva dni pri potoku. Prišla je komisija iz mesta in sklepala to in ono. Čudno novico je seveda tudi župan pravočasno izvedel. Prosil je tovariše, ki so včasih s Tomažem delali v gozdu in bili njegovi zvesti prijatelji, naj ga zanesejo k svetemu Antonu in ga zagrebejo. A odgovorijo mu osorno: „Kaj pa dobimo zato? Saj Tomaž ni imel ničesar!“

Zdolec pa se je vendar usmilil mrtveca; pustil je napraviti krsto in ga je zapeljal k svetemu Antonu, kjer je dobil Tomaž miren prostorček v črni jami, akoravno „ni imel ničesar“.

Čudno pismo.

(Otroška igra v enem dejanju. Spisal T. Medved. — Iz rusinskega prevel Svečan.)

Osebe: Poštar. — Pismoñoša. — Zora, 8 let staro dekletce.

Prvi prizor.

(Poštar sedi pri pisalni mizi in pregleduje listine. — Pismoñoša vstopi in drži pismo v roki.)

Poštar: Kaj hočete?

Pismoñoša: Prosim, gospod poštar, tega-le čudnega pisma ne morem vročiti!

Poštar: Zakaj ne?

Pismoñoša: Ker ne vem, kam naj ga zanesem.

Poštar: Kako pa to? Kakšen pa je naslov?

Pismoñoša: Prosim, gospod poštar, na oni svet.

Poštar: Kaj čekate? Pokažite! (Pismoñoša mu poda pismo.)

Poštar (vzame očali, čudi se in smehlja se): Res čuden naslov; napisan je z nespretno roko ter se glasi: Naj sprejme moja najljubša mamica na onem svetu!

Pismoñoša: To je gotovo kak otrok pisal. Poštar: Seveda, kdo drugi! Ali imate vi otroke?

Pismoñoša (z veseljem): Šestnajst; osem hčerá in osem sinov!

Poštar (z zavistnim pogledom za-se): Tak siromak ima šestnajst otrok in jaz niti enega! Za koga imam svoje premoženje? Oh kako nesrečen človek sem!

Pismoñoša (za nekaj časa): Ali še kaj ukazujete, gospod poštar?

Poštar: Ne; pa vendar . . . ! Počakajte!

Pismoñoša: Kaj zapovedujete, gospod poštar?

Poštar: Počakajte; vsedite se na stol, odpremo in prečitamo pismo. Saj ga itak ni mogoče vročiti.

(Pismoñoša se vsede na stol pri pisalni mizi. Poštar odpre pismo in glasno čita):

Predraga, preljuba in presladka mamica!

Odkar ste na onem svetu, godi se mi zelo slabo. Sestra Zefka je sicer proti meni jako dobra, a vendar ni taka, kakor ste bili Vi. Jaz bi bila rada pri vas, predraga mamica, na onem svetu; radi tega vas prosim, izpolnite mojo prošnjo ter vzemite me k sebi. Poljubljam Vam roki in nogi.

Vaša nesrečna Zora.

gumnejši. — Vse drugače pri ljudskem štetju; tiho in mirno se je vršilo; brez skrbne kontrole, brez obširne agitacije — se je spovedal vsaki sam; ali komu se je spovedal, kdo je „zapisoval“ izjave koroških Slovencev? Navadno Nemeč, sovražnik, ali pa še hujski sovražnik, ponemčeni Slovenec. In še le ta zlodejeva rubrika: „občevalni jezik“! Usodnejša je ona za vse avstrijske Slovane, kot pa morilna kuga; več jih je požrla, kot pa krvava vojska. Malenkostna se vidi, toda velika je v svojih krivičnih posledicah. Poglejmo jo natančneje.

1. Izmislili so si to rubriko pri ljudskem štetju nemški liberalci. Oče je torej naš stoletni zagriženi sovražnik; že zaraditega je sumljiva. Ko so pred 20., 30. leti bili neupogljivi, zmagonosni na krmilu, ko so oni bili vlada, so si hoteli svoj krivični vpliv na celo Avstrijo utrditi in ohraniti za zmirom; bali so se, da bo prišel čas, kjer bo ogromna slovanska večina potisnila 6 ali 7 milijonov Nemcev v kot; da se to zabrani, da bo število Nemcev rastle ter se razširjalo, zato so rekli, da naj vse za Nemce vpišejo in štejejo, ki nemški znajo! Vsak Slovan ki nemški govori, bodisi v šoli, uradu, pri kupčiji, na tujem, pri vojakah — vsak se mora po mislih nemških liberalcev zapisati za Nemca. Žalibog le preveč imajo sreče in vspeha!

2. Omenjena rubrika „občevalni jezik“ je večini cesarstva krivična. Stoletni nemški centralizem ima v Avstriji tudi svoje posledice; kjer je kaj višjega, kaj uradnega, vse je nemško. Vlada zahteva nemščino; in tako je Slovan prisiljen posluševati se nemščine. Krivica pa je to, da se občevalni jezik ne zapiše samo na papir, ampak na višjem mestu, in po navadnem mestu se spremenijo v narodnost. Uradna statistika raztrobi potem po celem svetu: Toliko je Nemcev v Avstriji. Cela vojaška armada, ki šteje Slovanov prav za prav nad 2 tretjini, je v trenutku armada Nemcev! — Tako raste število in vpliv Nemcev, in to je za Slovane, za večino cesarstva krivično!

3. Omenjena rubrika je naravnost oslarija! Kakšen občevalni jezik pa ima otrok, ki še govoriti ne zna, dete, ki nosi še svoj cucek v ustih? Jeli deteta „občevalni“ jezik nemški? ali pa hotentotski? Kdo vé? Kakšen občevalni jezik pa imajo sirote-butci? kakšen občevalni jezik pa — mutasti? Slavna komisija bo že vedela, saj dobi od zgoraj v nemškem duhu pripravljen pouk! Na stotisoče kričečih detet in porednih butcev in ubogih mutastih je pri zadnjem ljudskem štetju prišlo do nemajhne časti, da govorijo — nemški občevalni jezik! Ali to ni oslarija? No, te vrste nemški jezik je pa res čuden, a malo slaven.

4. Lahko torej vsakdo uvidi, da tako ljudsko štetje svojega namena ne doseže; saj nam ne pové resnice, pa tudi ne more je nam povedati. Škoda za stotisočake, ki se vržejo v strankarski namen; škoda tistih sto centov papirja, katerega so rabili, škoda za ves trud in delo. Nemci seveda si smejejo v pest, ker so zopet na tak lahek način vjeli tisoč in tisoč Slovanov.

5. Edino prava in pametna podlaga ljudskega štetja naj je in bo — materni jezik. — Katerega rodú sta oče in mati, k tistemu naj se tudi šteje sin in hči. Sta oče in mati slovenskega rodú,

je tudi sin slovenskega rodú, bodisi, da ostane doma pri stariših, bodisi da gre med tuje ljudi in narode, ali govori pozneje nemški, mažarski ali kitajski, on je rojen Slovenec, on ostane po postavi, pameti in naravi slovenskega rodú. — In če bi tudi govoriti ne mogel, rodú je vendar istega, katerega sta oče in mati.

6. Zraven prave rubrike „materni“ jezik pa naj bi še pridjali: katere jezike pa še zna. — To bi bilo ne samo zanimivo vedeti, ampak iz tega bi se dalo sklepati, kateri rod v Avstriji zna zraven svojega še drugih jezikov. — To pa že zopet ni za nemški nos. — Skoro pri vsakem Slovanu bi stalo zraven, da zna še kak drugi jezik, pri Nemcih pa — samo nemški. — Vsak bi sodil potemtakem, da so Slovani bolj nadarjeni in duhoviti kakor Nemci, ter da so Nemci tako malo — „minderwerthig“. Zatorej so zlobno, a pravočasno to preprečili s tem, da so si iztuhtali rubriko „občevalni jezik“.

7. Morda nam vendar kmalu prisije solnce malo večje pravice; morda bo državni zbor vendar enkrat začel delati, in ne zadnje delo pa naj bo pametna uravnava ljudskega štetja. — Ker so pa komisariji pri štetju navadno Nemci, in sicer narodno nasprotni nam Slovanom, ki se celo predrznejšo samovoljno zapisati „občevalni“ jezik, bi bilo najboljšo, če bi se kar pri krstu vsakega otroka v maticu zapisalo v posebni rubriki narodnost otroka. Ko se potem štetje začne, bi pa šel vsak po svoj listič, kakor zdaj, le zraven krstnih števil bi bila zapisana še narodnost, uradno in veljavno. Tako bi se morala potem vsaka slovenska dekla v daljnem Dunaju zapisati kot Slovenka, in če bi se njen nemški gospod še tako jezil!

Toliko je gotovo: številkam zadnjega ljudskega štetja, v kolikor se tičejo „občevalnega jezika“, ne moremo in ne smemo priznati prav nobene vrednosti in veljave!

Državni zbor.

Minuli teden so bile seje od torika do petka. Nadaljevalo se je znano „delo“: predsednika se je vsak dan vpraševalo radi nenemških interpelacij, govorilo se je o nujnih predlogih, katerih nujnost pa se je redno odklanjala, in vmes je prišlo do burnih prizorov, parkrat malone do pretepa. — Nemški radikalci pa hočejo iz državnega zbora napraviti gnojišče. Vse tiste laži in nesramnosti, ki jih razširjajo po svojih listih o katoliških duhovnikih, hočejo zdaj spraviti na dan v zbornici. Bavili so se o tem v seji dne 23. febr., kjer se je sklenilo, da se dotična interpelacija v javni seji ne sme prebrati. Dne 26. febr. je Schönerer privlekel zopet tako interpelacijo na dan. Odločno jo je zavrnil posl. Scheicher, ki je dokazal, kako lažnjiva in nesramna so poročila nasprotnikov.

Dne 26. febr. se je razpravljalo o nujnem predlogu dr. Šiljenja, naj vlada prevzame oskrbovanje ostarelih in onemoglih delavcev. Nujnost se je odklonila.

Burna je bila seja dne 27. febr. Predsednik je najprej naznanil uspeh volitve v razne komisije, ki so se vršile v prejšnji seji in zatem so bili citani nemški prevodi čeških interpelacij, kar je trajalo 1 uro in pol. Ko so bili prečitani prevodi,

Poštar (pritisne Zorico k prsim): Tako, tako, mati so pisali, Bog pa je pismo zapečatil!

Pismo noša: Ali morem oditi, gospod poštar? Poštar: Morete.

Tretji prizor.

Poštar (se vsede na stol): Ali znaš, Zorica, kaj peti?

Zora: Znam, toda ne veliko!

Poštar: Zorica, zapoj kakšno pesem in potem pojdeva domu, kjer te čaka veliko veselih rečij.

Zora poje: Kje so moje rožice itd.

(Poštar vstane, vzame Zorico za roko ter odide.)

Smešničar.

* **Skromnost.** Meščan se odpelje na svoje posestvo kake pol ure zunaj mesta. Ko si ogleda hrame, gre se sprehajati na vrt. Tu najde vrtnarja, ki spi v senci košatega drevesa. „Lenuh!“ zakriči gospod, „kaj spiš, ko bi moral delati. Res nisi vreden, da bi te solnce obsevalo!“ — „Prav zato sem tudi legel semkaj v senco!“ odgovori vrtnar malomarno.

* **Pokujen nos.** Pretepač je bil obtožen, da je pri tepežu tovarišu razdrobil nos. Ko mu sodnik to očita, odgovori zatoženec: „Kaj, jaz bi mu bil razdrobil nos? Ni mogoče! Ta je moral že prej imeti razpoklega!“

* **Zlobna občina.** Občina Bereg na Ogerskem je postavila velik lesen križ in zapisala pod njega v ogerskem jeziku, da bi svet vedel, kdo je postavil križ: „Naš gospod Jezus Kristus je bil na križ pribit — ob stroških občine Bereg dne 8. maja 1879.“

je vprašal češki poslanec dr. Brzorad, kdo bode plačal prevajanje istih. Ob pol 2. uri je začel govoriti češki narodni socialista Fressl, in sicer v češkem jeziku, vsled česar so nemški nacionalci hipoma začeli razgrajati. Fressl je omenil, da je njegov namen govoriti do osmih zvečer, a moral je utihniti mnogo prej, ker so nemški radikalci in Schönerer začeli groziti, češ, da ne trpijo govorov v češkem jeziku. Iro, Stein, Wolf in drugi so obkolili predsedništvo, kjer je predsedoval Čeh Žaček, da ga naskočijo, a Čehi so jih potisnili nazaj. Stein je zaklical proti Fresslu: Naprej ne sme govoriti. Na to so nemški radikalci s povzdignjenimi pestmi planili na poslednjega, da ga vržejo iz zbornice. Fresslu so priskočili na pomoč nekateri Čehi, med temi tudi poslanec Rataj, ki je zakričal radikalcem: Še enkrat dvignite roke, samo še en korak storite in mi vas zadavimo kakor pse! Nastal je strahovit krik in hrup, vsled česar je došli predsednik Vetter pretrgal za pol uro sejo. Hrup v zbornici pa se je nadaljeval. Konečno se je obširno govorilo o volitvah v Galiciji. V sejah dne 28. febr. in 1. marca se je istotako govorilo samo o raznih nujnih predlogih.

Med vlado in raznimi strankami so se zadnje dni vršili razni dogovori, kako bi mogla zbornica vendar enkrat priti do rednega dela. Izid dogovorov še ni znan.

Slovenski in hrvatski poslanci na Dunaju niso združeni. Minuli teden pa so se med „slovanskim centrom“ in „hrvatsko-slovenskim kolom“ vršila posvetovanja, kako naj obadva kluba v narodnih stvareh postopata skupno in enotno. Jedinost bi bila vsaj v teh vprašanjih pač potrebna.

Dopisi.

Kotmaravas. (Zmrznil je.) Dne 31. febr. so našli v snegu zmrznjenega na Plešivcu stanujočega delavca in mesarja Miha Jakopiča. Na pustni ponedeljek, dne 18. febr., šel je k svojemu žganjarskemu bratcu p. d. Krznarju na Plešivcu, kjer se je v toliki meri nasrkal zganja, da je domu gredé po noči v snegu ostal in zmrznil. Star je bil 54 let.

Dobrlavas. (Občinska volitev) se je pri nas vršila dne 25. svečana, žal v II. razredu z nepovoljnimi izidom za našo stranko. Udeležba je bila ogromna, kot vladni komisar je bil navzoč g. baron Ott. V III. razredu je zmagala slovenska stranka s 151 glasovi; nemčurji so imeli 109 glasov, zavrglo se jih je 15; vkup oddalo 275. V drugem razredu smo propadli vsled izdajstva. Od 98 volilcev tega razreda jih je prišlo 90; naša stranka je propadla za 12 glasov. V I. razredu obvladujejo sevé nam nasprotni „purgarji“, uradniki in učitelji. Volitev je trajala od 1/2. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Več o nji spregovorimo v uvodnem članku.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Župnišče pri sv. Neži. — Vodovod na Ricinje.) Tukajšnja podružna cerkev pri sv. Neži je bila do l. 1794. farna cerkev za sosedno Št. Petersko faro. Zavoľjo tega nahaja se tik ove podružnice tudi župnišče, kjer so do zgoraj omenjenega leta Št. Petrski župniki stanovali, z lepim posestvom, ki meri 35 oralov sveta. Odkar so se pa župniki preselili od sv. Neže v Št. Peter, je župnijsko poslopje pri sv. Neži čedalje bolj propadalo, tako, da se je najprej pred nekaterimi leti podrla gospodarska poslopje in tudi župnišče je bilo že v tako slabem stanju, da bi bilo v kratkem popolnoma se porušilo. Cela podrtija je pač malo pristajala k sloveči in lepi romarski cerkvi sv. Neže. Zavoľjo tega je tukajšnje cerkveno predstojništvo lani ovo staro Št. Petersko župnišče s celim posestvom vred kupila za cerkev sv. Neže za 3900 gold. Popravilo se je ob enem tudi župnišče in se mu prizidalo pod jedno streho obokan hlev in skedenj, tako da meri celo poslopje zdaj 33 metrov daljave. Vsi stroški za popraviljanje in zidanje župnijskega poslopja so iznašali 2800 gold. Ker je lega za sadje zelo ugodna, se je nasadilo lani v jeseni tudi 60 že prav močnih sadnih ceplencev, jabolk in hrušk, tako da bo celo posestvo v nekaterih letih, ko se sadje razvije, še veliko več vredno. Na novo popravljeno župnišče in gospodarsko poslopje se je dalo jeseni z vsemi njivami in travniki v najem, in zdaj do naša ovo posestvo, od katerega je dozdej Št. Petrski župnik samo 225 gl. letne najemščine dobival, tukajšnji cerkvi sv. Neže 330 gl. najemnine. Tako je z nakupom in zidanjem starega župnišča odpravljena grda podrtija tik cerkve, cerkveno premoženje je bolj varno naloženo in ob enem jedna kmečka družina pri sv. Neži več živi. — Na Ricinju imel je dozdej samo jeden posestnik svoj studene pri hiši, vsi drugi posestniki so morali vodo sosebno za živino od daleč privažati. Koliko časa se je s tem potratilo, koliko je pa morala tudi uboga živina pri tem trpeti! Lani v pozni jeseni je pa dala tukajšnja posestnica Jožefa Jernej p. d. Tičinja napraviti od svojega deset minut oddaljenega vrelca na Liljiski gori do svoje hiše po

Kedar bode odgovarjali, povejte angelčku, naj me išče v gledališki ulici h. št. 108.

Poštar (vstane, hodi po sobi ter se za nekaj časa obrne k pismonoši z besedami): Pojdite, pripeljite to deklico sem in recite, da je na pošti za-njo pismo, po katero mora sama priti. Ali ste razmeli?

Pismo noša: Razumel, gospod poštar. (Vstane ter odide.)

Drugi prizor.

Pismo noša (odpre duri v pisarno. Vstopi deklica, sicer revno a snažno oblečena; za njo vstopi pismonoša): Prosim, gospod poštar, tu je Zora! (kaže na deklico).

Poštar (vstane, vzame deklico za roko ter jo posadi na stol).

Zora: Ali je res, da so mamica pisali? Kaj pišejo mamica? Ali me vzamejo k sebi?

Poštar: Ne, dušica, mamica te ne vzamejo k sebi, ker je v nebesih že polno angelčkov in ni tam prostora za te.

Zora (se začne jokati, in potem s tresočim se glasom reče): Oh, moj Bog, kako sem nesrečna!

Poštar: Ne, ne, ti bodeš srečna, ker tvoja mati pišejo, da naj ostaneš tako dolgo pri meni, dokler ne bo na onem svetu prostora za te. Pri meni ni niti enega angelčka in jaz si ga že davno želim. Ali hočeš ostati pri meni? Bodeš imela vse, česar si le poželiš; ne bodeš težko delala, samo učila se boš in kratkočasila. Zorica, povej, ali hočeš biti moj angelček?

Zora (po kratkem premišljevanju): Ako mamica tako pišejo, bodem seveda morala ostati. Ostanem pri vas prav rada!

železnih cevih vodovod, ki meri 570 metrov daljave in je stal 430 gld. V par tednih je bilo ono delo srečno dognano in zdaj imajo pri Tičeju vodo pred hišo, v kuhinji in v hlevu. Naj bi ovo vrlo posestnico tudi drugod kmetje posnemali!

Smihel nad Pliberkom. (Zahvala dopisniku lista „Freie Stimmen“.) Le redko se zgodi, da bi se mogli našim nasprotnikom zahvaljevati za kako uljudnost; človek, ki pozna delovanje naših liberalcev, bi mislil, da je kaj takega popolnoma izključeno, popolnoma nemogoče. A vendar nam je dopisnik lista „Freie Stimmen“ storil, sev nehoti in nevedoma, uslugo. Kakor je „Mir“ že poročal, je priredila naša Ciril-Methodova podružnica dné 10. svečana zborovanje, na katerem je govoril č. g. J. Dobrovec prav izvrstno o naših šolskih razmerah. A vkljub temu smo bili mi tako neuljudni, da se mu niti zahvalili nismo za njegov trud. To nalogo pa je prevzel dopisnik celovških „Freie Stimmen“, ko kritikuje g. Dobrovec govor. Ker je vselej nasprotno resnično, kar pišejo liberalni listi, ne moremo ta napad na g. Dobrovec zavrniti drugače, kakor s tem, da se dopisniku zahvalimo za to, da je mesto nas pohvalil govornika, kar on za svoj govor resnično zasluži. Napadajte nas in zavijajte naše besede, kakor vam drago, vselej bomo sramotenje od take strani smatrali kot pohvalo za napadano osebo! Resnica v oči bode, od tod psovke in tarnanje in pisarenje, katero mora poučiti vsakega človeka, ki še ni popolnoma pozabil misliti, da je pri nas resnica, pri nasprotnikih pa strast, fanatizem, zlobnost in — laž!

Spod. Dravograd. („Schulverein“ na delu!) Nemškutarija je pri nas zdaj v cvetju, kaj čuda torej, da tudi „schulverein“ vedno bolj razteguje svoje kremplje, da jo razširi in utrdi! — Dve leti bo ta mesec minulo, kar je mnogo pre-rano zatisnil k vednemu počitku oči nepozabni nam prošt Wakonig! Koliko se je med tem časom spremenilo pri nas, a le na slabše! Kar milo se nam stori, ko se spominjamo nekdanjih dnij in jih primerjamo s sedanjimi! „Schulverein“ je pri nas na delu na vsej črti! Kaj čuda! Lani smo imeli občinske volitve, ki so imele za nas nesrečen izid. Kdo bi se temu mogel čuditi pri sedanjih žalostnih razmerah! Volil se je tudi nov krajni šolski svet. In ali veste, kdo mu je postal načelnik? Nihče drugi, kakor naš — nadučitelj, g. Lenart Voglar, pristnih in poštenih slovenskih starišev sin, ki pozna zdaj pa le eno dolžnost: delati na vso sapa za razširjanje blaženega nemštva in zve-ličavnega liberalizma! Ne vemo, je-li še kje drugod mogoče, da bi postal učitelj načelnik krajnega šolskega sveta, to je tiste oblasti, ki ima dolžnost, nadzorovati kolikor toliko šolo in učitelje. Pri nas je to žalostna resnica in tako gospod Lenart Voglar nadzoruje tudi — samega sebe! „Schulverein“ pa jim pomaga pri — delu za šolo! Javna zahvala v nasprotnih nemških listih kaže, da je naša šola od „schulvereina“ zopet sprejela več daril. Ali krajni šolski svet vé za to, ali so vsi njegovi člani s tem tudi zadovoljni?! Ali odobravajo, da se z Judeževimi groši slovenska mladina odtujeje svoji materinščini, svojemu národu? Res tužna nam majka!

Novičar.

Na Koroškem.

Umrl je dné 3. sušca v Celovcu bl. g. Ferdinand Seeland, vitez Franc-Jozefovega reda, c. kr. rudarski nadsvetovalec itd., star 79 let. Pokojnik si je za rudarstvo na Koroškem pridobil mnogo zaslug. Bil je tast g. gimnazijskega profesorja dr. Jak. Sket-a. N. p. v m.!

Falbovo prerokovanje za mesec svečan 1901 se glasi: „Prvo tretjino meseca bo deževno vreme. Na to veliko snega. V drugi tretjini bo manj snežilo, tudi se bo nekoliko ogrelo; v tretji tretjini bo nenavadno gorko in veliko dežja. Nazadnje povodnji.“ Aha! Ta jo je zadel, kakor smo videli v ravnokar minulem mesecu.

Revmatizem pregnal s smrtjo. Delavec Oblak iz Zgornje Ravani na Kranjskem služil je pri posestniku Legatu v Glanecu. Mož je imel revmatizem. Pravil je, da se mora napiti žganja in da si bo s tem pregnal revmatizem. Rečeno, storjeno. Oblak se je tako napil žganja, da je pijan obležal na cesti in — zmrznul. Ozdravljen je torej revmatizma za vedno.

Izpred porotnega sodišča. Tukajšnji porotniki so v zadnjem zasledeni obsodili sledeče obtožence: 41letni Oton Suskovič je bil radi tatvine obsojen na 6 let ječe. Prej je bil obsojen že 30 krat! — 28letni kmetski sin P. Winkler iz Radel je dobil 3letno težko ječo radi uboja. — Hlapca J. Niederwieser-ja iz Kellerberga so obsodili na 3letno težko ječo, ker je iz jeze do gospodarja zažgal njegov skedenj. Star je 60 let. — Jan. Galobič in Fr. Partl iz Sveč sta bila obsojena zaradi uboja, prvi na 3letno, drugi na 4mesečno ječo.

Duhovske zadeve. V Št. Pavlu v labudski dolini je dné 1. sušca umrl preč. g. o. Jan. Nep. Vertot, starosta tamošnjega benediktinskega samostana. Dolga leta je oskrboval posestvo oo. benediktincev v Dobrlivasi. Porodil se je dné 29. junija 1825 v Gornjem gradu na Štajerskem, v mašnika je bil posvečen dné 26. jul. 1852. Lani mu je cesar podelil zlati zaslužni križec. N. p. v m! — Mestni kaplan v Beljaku, č. g. Jern. Pšeničnik, je imenovan za vojaškega kaplana II. razreda v rezervi pri koroškem pešpolku št. 7.

Drobiž. Do 18. marca sta razpisani notarijatski mesti v Velikovu in Trbižu. — Učiteljsko mesto v Št. Juriju ob Zili je razpisano do 20. marca. — V Klečah pri Podravljah je dné 23. febr. umrl tamošnji posestnik in gostilničar g. J. Šefman, star 37 let.

Po slovenskih deželah.

III. shod slovanskih časnikarjev se vrši letos o veliki noči v starodavnem častitljivem Dubrovniku v Dalmaciji. Pristop imajo vsi slovanski časnikarji, pa tudi drugi gosti. Udeležba naj se naznani do 15. marca. Odhod iz Reke v Dubrovnik je določen na dan 5. aprila s parobrodom. Potrebne priprave vodi odvetnik in poslanec dr. Mazzura v Zagrebu.

Drobne novice. Mariborski stolni kanonik preč. g. dr. Iv. Križanič je imenovan za stolnega dekana. — V Ljubljani je zdaj 157 društev. — V Trstu so osnovali protizidovsko društvo, da omejijo moč tamošnjih židov. — Tržaško delavsko društvo je kupilo neko prostorno hišo. S tem so tržaški Slovenci dobili svoj prvi národni dom.

Iz slovanskega sveta.

Gimnazije in realke. Po uradnem izkazu je v Avstriji 212 gimnazij in 106 realk, z vkup 104.980 učenci. Učni jezik je v 175 šolah nemški, v 81 češki, v 34 poljski, v 8 laški, v 3 rusinski, v 6 hrvatski, — slovanski pa v nobeni! To prav osvetljuje naše razmere!

Rodoljubje poljskih trgovcev. Društvo poljskih trgovcev v Krakovu (v Galiciji) je sklenilo, da od zdaj naprej ne bode več naročevalo blaga pri nemških velikih trgovcih, ampak pri angleških. To se je sklenilo zavolj tega, ker Nemci preganjajo poljske rojake, prebivajoče na Pruskem in Poznanjskem.

Društvo poljskih žen. V Lvovu se je ustanovilo društvo poljskih žen za Avstrijo, Prusijo in Rusijo. Načelnica društva je znana voditeljica rodoljubnega ženskega gibanja v Galiciji, gospa Vysluch. Namen društva je, pospeševati omiko poljskega ljudstva, zlasti med ženskami, s pomočjo društev, knjig in govorov.

Ljudske jedilnice in čajevne ustanovljajo in podpirajo društva treznosti v večjih in manjših mestih na Ruskem. Za malo denarja si je tu mogoče kupiti čaj s sladkorjem in tečno hrano. — V Odesi je „Društvo pravnikov“ ustanovilo pri taki jedilnici posebno sobo, kjer se bodo ljudstvu brezplačno delili pravniški sveti.

Nadarjen srbski deček. V Bačincih ima srbski kmet Mija Črnogorčan zelo nadarjenega sinka Ljubinka, kateri je še le 12 let star, toda računa iz glave tako, da se mora vsak čuditi. Ako kdo dečku pové leto, dan in mesec svojega rojstva, deček brez velikega truda v eni minuti iz glave izračuna, koliko je dotični živel mesecev, dnij, ur, minut, in celo sekund. — Gotovo bi bilo škoda, ako bi se tako nadarjen deček ne spravil v višje šole.

Slovaško vezenje. O lepoti in ceni slovaškega ljudskega vezenja se je že veliko govorilo in pisalo. Vkljub temu pa vendar ni širjemu občinstvu znano. Ker pa zajedno Mažari slovaške vezilne izdelke po svetu prodajajo kot svoje in se z njimi povsod bahajo, sklenilo je slovaško žensko društvo „Živena“, nastopiti proti takemu nepoštenemu ravnanju od strani Mažarov in izvolilo je na svojem 22. občnem letnem zboru odbor, ki naj bi skrbel za razširjanje in prodajo vezilnih domačih izdelkov. Izvoljeni odbor je že zdaj na delu in v svoji zalogi v Turč. Sv. Martinu prodaja vezilne slovaške pridelke. Kdor bi hotel naročiti, naj se obrne na gospo Eleno Soltész ali g. Janeza Cablka.

Izseljevanje Slovkov v Ameriko ne prenehava. Iz okolice Spiškega Podgradja izseljujejo se radi lakote. Delavskih ljudi tam bojda sploh ni. Iz Sv. Lovrenca je šel v Ameriko celi občinski odbor in z njim skoraj vsi občani. Vas Polanovice in Oslavice so prazne. To je slabo spričevalo za mažarsko gospodarstvo.

V Črni gori so našli blizu Bara pod Nikšičem zelo bogato železno rudo, magnezij, žveplo in aluminij. Kmalu se bo začelo kopati. Zaradi tega se že oglašajo razna društva, ki hočejo iz Bara do Nikšiča zidati ozkotirno železnico 160 kilometrov dolgo. Črnogorska vlada dozdej ni sprejela nobene ponudbe, a železnica ima biti končana do 1. julija 1904.

Slovanski grobovi. Oggerski Srbi so 5. svečana izgubili enega izmed svojih najboljših sinov,

svojega voditelja, Svetožara Miletiča. Miletič je budil svoj národ in povsod se je potegoval za njegove pravice, v občini, v cerkvi, v deželnem zboru, skratka povsod. Svoje politično delovanje je Miletič končal s tem, da so ga Mažari obsodili na 5 let v ječo radi — veleizdajstva. Iz ječe je prišel potom milosti — ves bolan na duhu in telesu, ko se je že videlo, da ne bo več zaprek delal surovi mažarizaciji. — Na Češkem je pa umrl v zadnjem času imenitni češki pesnik in pisatelj Julij Zeyer. Kakor so bile njegove pesmi posebne, je bilo posebno tudi njegovo življenje. Porodil se je v Pragi l. 1841.; proučil je realno šolo in potem se je izučil tesarskega rokodelstva; kot tesarski pomočnik je veliko potoval po tujih deželah. Ko se je vrnil v domovino, učil se je tujih jezikov in pozneje je bil vzgojitelj na Ruskem. Zadnji čas svojega življenja je živel v Vodňanah na Češkem. Spisal je veliko pesmij, pripovedij in gledaliških iger. N. p. v m! —án.

Naša gospodarska organizacija.

Gospodarska zadruga v Sinčivasi

ima svoj

redni letni občni zbor

v nedeljo dné 10. marca popoldne ob 3. uri v župnišču v Škocijanu.

Dnevni red: 1. Računsko poročilo. — 2. Volitev novih odbornikov. — 3. Slučajni nasveti.

Pristop je dovoljen le zadrugnikom.

Odbor.

Hranilnica in posojilnica v Zilski Bistrici

je imela 1900 l. 206.910 kron 57 vin. denarnega prometa. Pristopilo je 21 zadrugnikov z 21 deleži, izstopilo je 5 zadrugnikov s 5 deleži, ostalo je 191 zadrugnikov z 205 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 84, uničilo pa 55; obstoji še 309 knjižic za 185.739 kron 47 vin., in iznaša povprečna vloga 601 kron 9 vin. Posodilo se je na novo 22 zadrugnikom; 17 zadrugnikov je pa posojila popolnoma vrnilo; dolžnikov je 163, ki dolgujejo skupaj 142.001 kron 42 vin. ali povprek 871 kron 17 vin. Čistega dobička je bilo 730 kron 13 vin., ki se razdeli po sklepu občnega zbora, kateri se je vršil dné 24. febr. 1901 popoldne pri Nežmanu na Bistrici, tako-le: Pogorelcu Janezu Švener-ju, posestniku na Broci, se dovoli 20 kron. Če se ustanovi v teku tega leta v našem kraju bralno društvo, se mu dovoli 30 kron 13 vin. Ostanek 680 kron se pridene rezervni zakladi, ki iznaša 3518 kron in bode torej narasla na 4198 kron. Da se bo moglo zgoraj imenovano društvo ustanoviti in sad obroditi, je potrebno, da mu pridejo tudi oddaljeni rojaki na pomoč.

Bekštanjska posojilnica v Ločah je imela svoj občni zbor za 15. upravno leto 1900. dné 2. svečana t. l. pri Pložu v Ločah. Navzočih je bilo 30 zadrugnikov, ki so zastopali 8 deležev po 200 kron in 22 deležev po 20 kron, torej vkup 2040 kron. Denarnega prometa je imela posojilnica 513.905 kron 71 vin. Pristopilo je na novo 40 zadrugnikov, 22 zadrugnikov je posojilo popolnoma vrnilo; dolžnikov je torej 353, ki dolgujejo 212.718 kron 64 vin., ali povprek: 602 kron 60 vin. Hranilnih vlog se je vložilo 45.753 kron 23 vin., vzdignilo 80.085 kron, ostalo 196.714 kron 81 vin. Čistega dobička je bilo 1360 kron 07 vin. Od tega dobi načelstvo odškodnine 800 kron. Ostanek 560 kron 07 vin. se pridene rezervnemu skupnemu zakladu, ki je s tem narasel na 12.751 kron 53 vin. Rentni davek plačuje posojilnica. Občni zbor je letni račun odobril. Od čistega dobička privoli se brez ugovora, kakor lansko leto za pota, kurjavo itd. 800 kron odškodnine. Predlog gosp. načelnika Bekštanjske mlekarne v Maloščah, da naj bi posojilnica darovala od rezervnega fonda 4000 kron mlekarne ali pa 10 let brezobrestno 4000 kron posodila, se z enako večino glasov odkloni; ostali dobiček odloči se za rezervni fond.

Tržne cene.

V Celovcu, dné 28. februarja 1901.

Ime blaga	na birne		na hektolitrite		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	20	12	75	— bik
rž	9	90	12	37	1 pitan vol
ječmen	7	80	9	75	64 vprežnih volov
oves	4	62	5	77	19 junceev
turšica	7	40	9	25	68 krav
pšeno	14	—	17	50	4 telice
fižol (rdeč) . .	—	—	—	—	25 pitanih svinj
krompir	1	70	2	76	9 prasceev
grah	—	—	—	—	
ajda	7	02	8	77	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 240 K do 330 K, krave po 100 K do 270 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 6 K 60 v, kisló seno po 4 K 20 v do 5 K 40 v, slama po 4 K 40 v do 5 K 10 v.

Promet je bil slab.

Velikovec, dné 27. febr. Prignali so: 3 bike, 538 volov, 125 krav, 12 telic, 8 telet, 92 ovac, 62 živih in 49 zaklanih svinj. Cena pitanih volov 60 do 64 kron, vprežnih volov 52 do 58 kron za meterski cent žive vage. Cena zaklanih svinj 82 do 88 beličev za eden kilo mesa. Promet z govejo živino je bil prav dober, ovce so bile skoraj vse prodane.

Sejmovi meseca marca. Dné 12. Labod; 13. Beljak; 18. Pliberk; 20. Spodnji Dravograd; 21. St. Pavel; 26. Svinec, Šmohor, Grebinj; 29. St. Andraž.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vložna številka; d. ob. = davčna občina.)

Velikovec. Dné 16. marca ob 10. uri, p. d. Sevnikova kmetija v Humcu, vl. št. 3, d. ob. Mrzla voda. Cena 4162 kron, najnižja ponudba 2777 kron.

Vabila.

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili in okolico ima svoj letni občni zbor dné 10. marca 1901 po popoldanski službi božji ob 3. uri v hiši Boštjana Hebeina, p. d. Pečka v Smolčicah po navadnem redu: 1. Poročilo o delovanju hranilnice l. 1900. — 2. Potrjenje letnega računa. — 3. Razdelitev čistega dobička. — 4. Volitev novega odbora. — 5. Razni nasveti. — Če prvi zbor ob 3. uri ni sklepčen, je drugi ob 1/2, 4. uri. — K obilni udeležbi vabi vse ude

odbor.

Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah, registrovana zadruga z neomejenim poroštvom, priredi dné 10. marca ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Stöcklu“ v lastni pisarni svoj letni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Potrjilo letnega računa. — 2. Razdelitev čistega dobička. — 3. Volitev načelstva in računskega pregledovalca. — 4. Razni nasveti. — Če prvi zbor ob 3. uri ni sklepčen, je drugi ob 4. uri.

Odbor.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj XII. redni občni zbor dné 25. marca 1901 ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Lovro Zablačana na Trati pri Glinjah. Dnevni red: 1. Predložitev in potrjenje računa za l. 1900. — 2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. — 3. Razdelitev čistega dobička. — 4. Razni nasveti. — K obilni udeležbi vabi

načelnistvo.

Loterijske številke od 2. marca 1901.

Gradec	67	49	83	14	16
Dunaj	81	71	35	43	7

NAZNANILA.

Priporočila p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

mešanski pasarski mojster v Celovcu.
Ustanovljeno leta 1872.

E. Meinhofner,

Brady-jeve želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)
pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“
C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,
so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom **C. Brady** in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis **C. Brady**.

Želodčne kapljice lekarnarja **C. Brady**

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis **C. Brady**. Posamezni deli so navedeni.

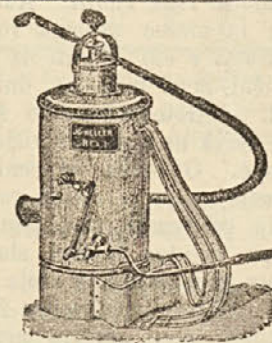
Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Vsaka gospodinja in mati

se mora blagrovati, katera rabi z ozirom na zdravje, varčnost in dobri okus Kathreiner-Kneippovo sladno kavo (pristno samo v znanih izvornih zavitkih).

Iščo se prekopovalci.

Patentovane
ročne in nahrbtne škropilnice za
žvepljanje,

delujoče na eno in dve strani.

Patentovani stroji za pokončevanje peronosperne najnovejših sestavov.

Brizgalnice za ogljikov sulfid (injektorji) zoper filoksero.

Priprave za streljanje zoper točo.

Posebne brizgalnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje- in vinorejo pošilja za najnižje tovarniške cene

IG. HELLER, DUNAJ II., Praterstrasse 49.

Egidij Jeglič,

Selo, pošta Žerovnica (Gorenjsko).

Priporočila pravi **natorni brinjevec**, liter po 2 kroni 60 vin., 3 litre franko 9 kron — **Med**, garantiran pitaneč, v škafih po 20 in 40 kilogramov, kila 1 krono 20 vin., v kositrenih škatljah po 5 kilogr. franko 6 kron 80 vin. Za pristnost se jamči.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporočila za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

O V E S

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbništvo pošilja 25 kil za 4 gld., 50 kil za 8 gld. 50 kr., 100 kil za 16 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 50 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.